

GİLLe 4
cıkartma
6
hediye!

TRT

Yasindayız
1

COCUK DERGİSİ

Maket
köy

3^{ÜZ}-BİZ

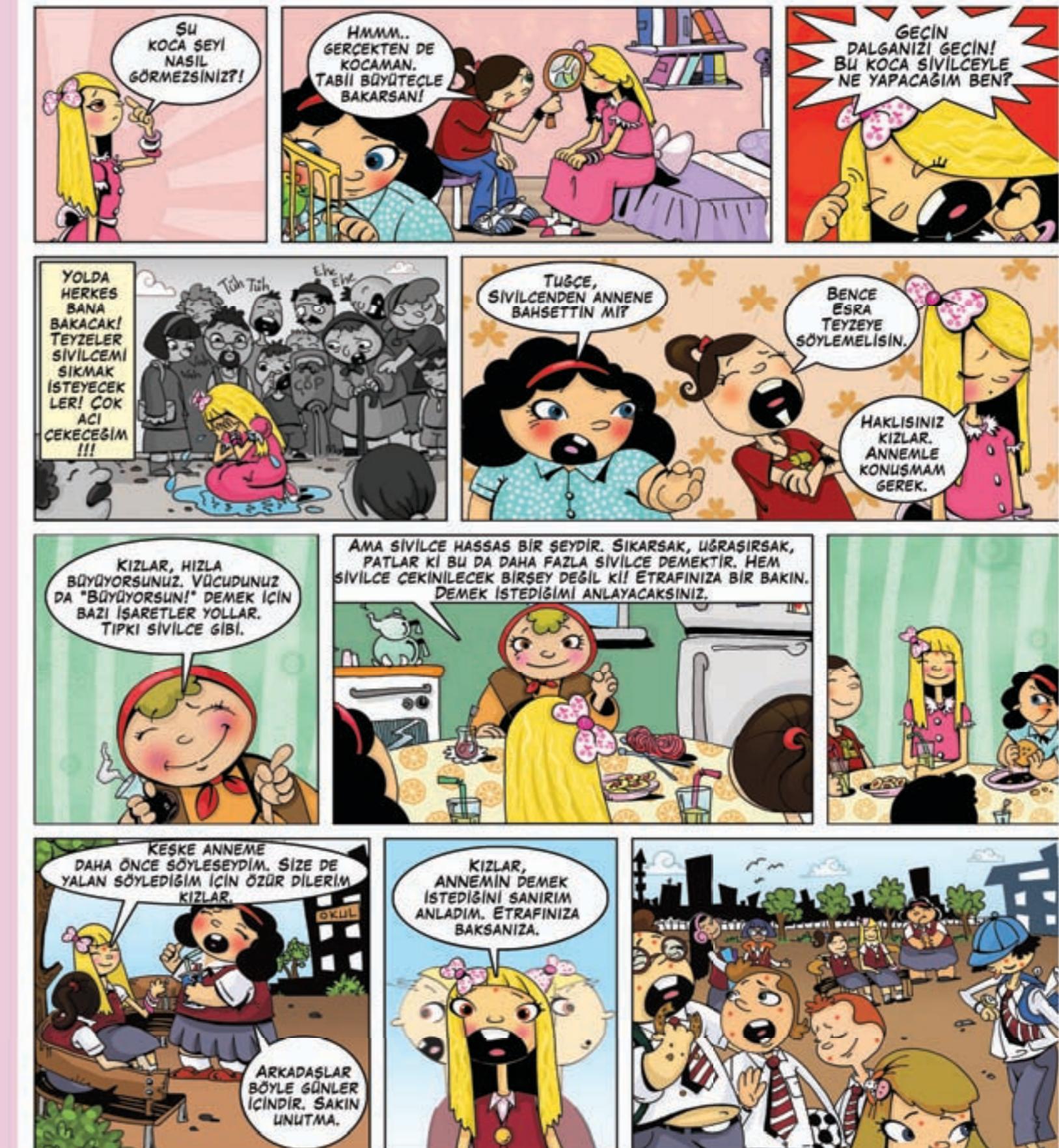

COCUK DERGİSİ
CUMHURBAŞKANLIĞI

9 77113094919006
Aylık Dergi Yıllı Sayı:13
Ekim 2011 Fiyatı: 5 TL

3'ÜZ BİZ

3'ÜZ BİZ

GÜL:

-11 YAŞINDA

-SÖYLEDİĞİNE GÖRE ALTINCI SINIFTA OLMANIN TADINI ÇIKARIYOR.

-BİSİKLETİYLE AYRILMAZ BİRER İKİLİ GİBİLER. DEDESİ KARNE HEDİYESİ OLARAK ALDIĞI İÇİN ONA GöZÜ GİBİ BAKIYOR. HATTA ADI BİLE VAR: "RÜZGAR".

-RÜZGAR'LA HIZLI GITMEYİ SEVİYORLAR. AMA CADDE YA DA SOKAKTA DEĞİL YALNIZCA BİSİKLET YOLUNDAYA.

-BALIKLARIN FANUSTA BESLENMESİNİ KARSI. BUNUN EZİYET OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYOR VE SÖYLE DIYOR: "SİZİ BİR METREKARELİK YERE KOYSALAR YAŞAYABİLİR MISİNİZ?"

-OKULUN VOLEYBOL TAKIMINA BU YIL KATILDI. ANTREMEN DÖNÜSLERİNDE TÜĞÇE'YLE SEMA'NIN YARDIMLARIYLA UYUKLAYARAK DÖNÜYOR.

-ARABALARDAN BİSİKLET SÜRECEK YER BULAMADIĞI İÇİN BüYÜYÜNCE HER YERE BİSİKLET YOLU YAPTIRMAYI DÜŞÜNÜYOR.

TÜĞÇE:

-12 YAŞINDA

YEDİNÇİ SINIFA GİDİYOR.

-MUHABBET KUŞU "BADEM" E BAYILIYOR.

-BADEM'E ADINI SÖYLETMİYE CALISIYOR AMA BADEM HENÜZ ONA MUTLU ÖPÜCÜKLER ATMAKTAN ÖTEYE GİDEMEDI.

-SAÇLARINI TOPLAMAYI SEVMİYOR CÜNKÜ BAŞ AğRISI YAPIYORMUS.

-HAYVANLARI ÇOK SEVDİĞİ İÇİN İLERİDE VETERİNER OLmayı DÜŞÜNÜYOR.

-GIYMİNE ÖZELLİKLE DE ELBİSELERİNE GöZÜ GİBİ BAKIYOR. ANNESİNİN DİKTİKLERİ İSE ONUN İÇİN BİRER HAZINE DEĞERİNDE. BUGÜNLERDE KİMİN ANNESİ KİZINA ELBİSE DİKIYOR Kİ?

-YÜZÜNE VE GÜZELLİĞİNE DİKKAT EDİYOR. ANCAK BüYÜYÜNCE DIYET FALAN YAPMAYACAGINI SÖYLÜYOR.

-EN BÜYÜK HAYALİ MODACI BİR VETERİNER OLMAK DEMİŞ MİYDİ?

SEMA:

-12 YAŞINDA

YEDİNÇİ SINIFA GİDİYOR.

-KİTAP OKUMAYI BİR HOBI DEĞİL, İHTİYAC OLARAK GÖRÜYOR. TÜĞÇE İLE GÜL, O KADAR KİTAP OKUMASINA RAGMEN NASIL HALA GöZLERİN N BOZULmadığını SASIRIYORLAR.

-BİLGİSAYARIN BEYNİ SULANDIRDİSİNİ DÜŞÜNÜYOR. TAMAM, BİLGİSAYARI KULLANIYOR AMA SAATLERCE BİLGİSAYARIN BAŞINDA OTURMAK ONA GÖRE DEĞİL.

-ANNESİYLE BİRLİKTE HAZIRLADIKLARI SEYLERLE KIZLARA SÜPRİZ PİKNİKLER HAZIRLIYOR. COĞU BAHÇE YERİNE BAL-KONDA OLSA DA ÖNEMLİ OLAN BİRLİKTE OLMAK DEĞİL Mİ CANIM?

-MÜZİK DİNLEMİYE BAYILIYOR. KULAGINA KULAKLIKlarını TAKIP KİTAP OKUMAK EN SEVDİĞİ SEY.

-HAYVANLAR KONUSUNDASI O DA HASSAS. BİR KÖPEĞİ OLSUN İSTİYOR AMA BABASI HENÜZ YAŞININ KÜCÜK OLDUĞUNU SÖYLEDİĞİ İÇİN SABIRLA BüYÜMЕYİ BEKLİYOR.

Tolga AKDOĞAN

NEDEN F KLAVYE ?

Türkçede sessiz harfler ve sesli harfler hemen hemen eşit sayıda bulunur. F klavye bu dil kuralına uygundur. Böylece yazı yazma sıkıcı bir iş olmaktan çıkar. F klavye dikkati gerekli harfler üstünde tuttuğundan yazma hızını da artttır.

Öğrenme güçlüğü çeken özel öğretim alan arkadaşlarımız F klavye ile yapılan eğitimlerde iki parmak kullanımında çok başarılı sonuçlar alabilirler.

BİLİMSEL KLAVYE

Yaklaşık 30.000 Türkçe sözün ölçü alındığı bir değerlendirmede a harfi 26.323, e harfi 16.308, k harfi 13.542, i harfi 13.384, m harfi 11.263, l harfi 10.496, t harfi 9.669, r harfi 8.698 kez geçmekteydi. (Bunlar Türkçede en çok kullanılan harflerdir.) Bu oran göz önünde bulundurularak söz konusu harfler, F klavyede en uygun yerlere yerleştirilmiştir.

Klaveler ya Q ya da F harfi ile başlarlar ve harfler ona göre farklı farklı yerleştirilir. Bilgisayar klavyelerindeki harflerin dizilimlerinin neden önemli olduğunu hiç düşündünüz mü?

SİZİN KLAVYENİZ HANGİ HARFLE BAŞLIYOR?

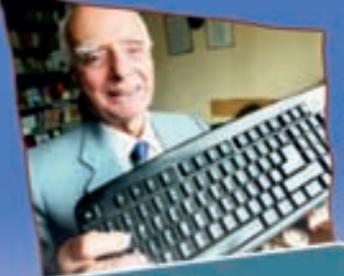
KULLANALIM

OKUL BİLGİSAYARLARI F KLAVYE

Fatih Projesi kapsamında 15 milyon öğrenciye dağıtılmak olan tablet bilgisayarlarda F klavye kullanılacak.

- Q - Q - Q - Q

İşte F klavyeyi tasarlayan mucit İhsan YENER amca.

KÜÇÜK BİR PENYE: A HARFI NEREDE?

Biz Türkçede A harfini çok sık kullanırız. Q klavyede A harfine basmak için serçe parmağımızı kullanıyoruz. Serçe parmağımız en gücsüz parmağımızdır. Yani en çok kullanılan harfi, en az kullandığımız parmağımızla yazmaya çalışıyoruz.

İşte son şampiyonlarımız

İlyas
PAMUKÇU

Zehra
TAŞKALE

PÜNYA BİRİNCİSİYİZ

Dünyada her yıl uluslararası dactylographi ve steno yarışmaları düzenlenir. Bizim öğrencilerimiz bu yarışmalarda tam 28 kez dünya şampiyonu oldular ve 14'ünde dünya rekoru kırmış. Fransızlar bu duruma itiraz etmişler. "Türkler yarışma için özel hazırlanmış bir klavye kullanıyorlar O yüzden hep şampiyon oluyorlar." demişler. Türk heyeti de Fransızlara, "O halde siz de kendi dilinize uygun bir klavye yapın." diyerek haklı galibiyetimiz altında yatan sebebin dilimize uygun olarak hazırlanmış F klavyemiz olduğunu belirtmişler...

NEDEN Q KLAVYE DEĞİL ?

Peki, sık kullanılan Q ile başlayan klavye sistemi Türkçemize uygun mu? Küçük bir yarışma yapılmış F klavyeyi 10 parmak yazan Türklerle, Q klavyeyi 10 parmak yazan Amerikalılara aynı İngilizce metin verilmiş. İşte sonuç: Amerikalılar dakikada 32-35 kelime; Türkler 72 kelime yazmışlar. Uzmanların bu konuda verdiği sonuç daha az kullanılan F klavyenin Türkçeye çok daha uygun olduğu yönündedir.

Sözlerin tarihi, tarihin sözleri var.

SeviMLİ RESİMLİ TARİH

Derleyen: Selim SENER
Çizen: Emirhan PERKER

Dilimizdeki "Ana gibi yar, Bağdat gibi diyar olmaz." sözünün aslı muhtemelen "Ane gibi yar; Bağdat gibi diyar olmaz." şeklindedir. Çünkü sözün aslındaki Ane kelimesi Bağdat yakınlarındaki sarp bir uçurumun kuşattığı dik bir geçidin adıdır. "Bağdat gibi güzel bir şehirde Ane gibi bir uçurumun ne işi var?" Bu deym, Bağdat Osmanlılar için çok önemli olduğundan "anne kadar güzel ve özel" anlamına bürünmüştür.

Peki, " Yanlış hesap Bağdat'tan döner." sözüyle sizce Bağdat'ın hangi öneminden bahsediliyor?

ANA GİBİ YAR
BAĞDAT GİBİ
DIYAR OLMAZ

8 Bağdat eskiden çok önemli bir merkezdi. Hatta pek çok batılı seyyah Bağdat'tan çok etkilenmiş ve bu güzel diyanı bir masal şehri gibi anlatmıştır.

Osmanlılar zamanında ramazan günlerinde tebdil-i kıyafet (tanınmamak için gündelik kıyafetler giymek) ile, pek çok zengin, hiç tanımadıkları semtlerdeki bakkal, manav dükkanlarına gider, onlardan zimem defterini (veresiye defteri) çıkarmalarını isterlerdi.

Baştan, sondan ve ortadan rastgele sahifelerin toplamını yaptıırıp, ödemeyi yaparken "Bu borçları silin! Allah kabul etsin!" der, kendilerini tanıtmadan çeker giderlerdi.

Borcu ödenen, borcunu ödeyenin kim olduğunu; borcu sildiren, borçtan kimi kurtardığını bilmezdi... Gizli verilen nafile sadakanın, açıktan verilen nafile sadakadan yetmiş kat daha sevap olduğunu bilen kişiler, yardımlarını mümkün olduğunda gizlidен yapmaya gayret ederdi. Ecdadımız sağ eli ile verdiğini, sol elinden bile gizler, yaptıkları iyilikleri unutur giderlerdi.

9 Bizim kültürümüzde zenginlik mal, mülk sahibi olmak böbürlenilecek bir özellik değildi. Zenginler, zenginliklerini paylaştıkça Allah'ın takdirini kazanmayı amaçladı. Kendilerini sosyal adaletin sağlanması için bir aracı gibi görürlerdi.

ZİMEM
(VERESİYE)
DEFTERİ

GEZGİN

Fotoğraf: Süleyman GÜNDÜZ

SÜLEYMAN GÜNDÜZ'ün izlenimleri SÖMÜRÜ, KURAKLIK, İSTİKRARSIZLIK ÜLKESİ SOMALİ

SÜLEYMAN GÜNDÜZ:

Dış hekimi, gezgin, Yeryüzü Doktorları sözcüsü, insani yardım konularında uzman bir gönüllü ve fotoğraf sanatçısı. Süleyman Gündüz ve doktor arkadaşları Somali'de idi... Afrika denildiğinde akılmızı yoksulluk, iç savaş ve acılık getir. Nicin Afrika hep acılık ve savaşlarla anılır, kuraklık, açlık ve hastalıklar oraları nasıl etkilemiş, ne tür çalkınmalar yapmışlardır, ülkenizde neler yapılıyor, neler yapılmalı?

Biz sordut, Süleyman Gündüz dergimiz için izlenimlerini aktardı:

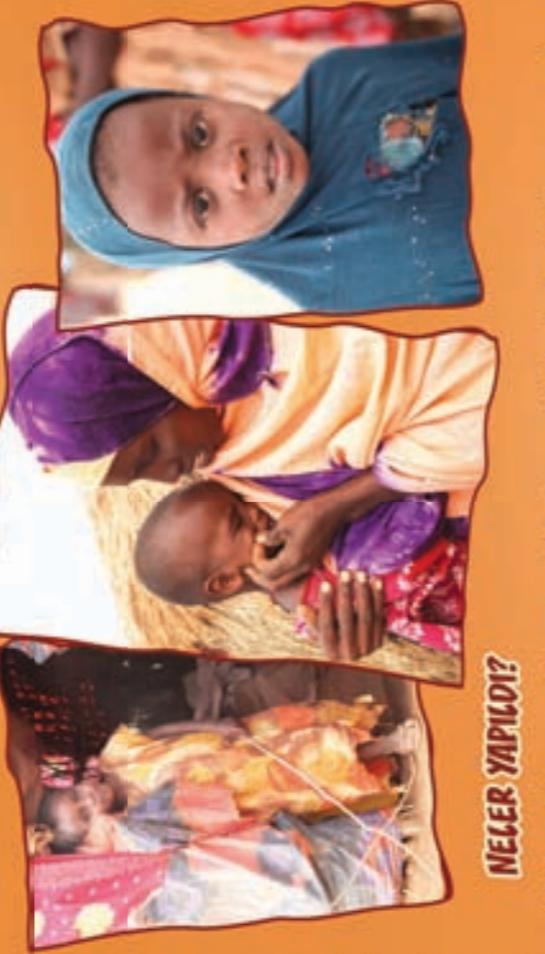
Coğrafi olarak Afrika, batıllerin 17.yüzünden sonra sömürge alan halinedeydi. Yer üstü ve yer altı tüm kanyakardan kendilerine herhangi bir bedel ödemeden sömürmüştür. Bu sömürü, bugün de farklı uygulamalarla devam ediyor. Her türlü kaynakları ellerinden haksızca alınmış olan insanlara kalan miras, yoksulluk, işsavaş ve açlık olmuştur.

EN ÇOK ÇOCUKLAR ETKİLİYİYOR

Somalı'de ve genelde Afrika'da yoksullüğün, iç savaşın ve doğal felaketlerin ilk etkilediği insanlar, çocukların, kadınlar ve yaşlılar... Afrika'da yilik çocuk ölüm oranları dünyadaki en yüksek oranlardır. Bu da bize gösteriyor ki Somali'de Afrika'nın kanyaklarının sömürülmesi direk çocukların etkiliyor. Öyle ki Afrika kitasında her 1000 çocuktan, 15'isi, Somali ülkesinde ise her 1000 çocuktan 300'u açlıktan ve hastalıklardan ölüyor. Afrika boynuzu denilen Somali, Etiyopya, Eritre, Cubudi ve Kenya bu yıl yağmur yağmamasından dolayı kuraklıktan etkilenen ülkeler olmuştur. Kuraklık ve iç istikrarsızlık sonucu oluşan bu felaket 12,4 milyon insanı etkilemektedir. Scamal'de günlük 3500 insan açlık ve susuzluk sınırındadır.

Bir kızilderili atasözü vardır, "Bu dünyayı atalarımızdan miras değil, çocuklarınımızdan ödünç aldık." Borçlu olduğumuz çocuklara karşı sorumluluğumuz yerine getirmeliyiz.

YİNE DE HAYATA GÖLÜMSEYEREK BAKABİLKEN KITA

Afrikalı insanların hayatı anlayışı kuzyeli ve batılı insanların hayatı anlayışından farklıdır. Afrikalı insan elindekilerle yetinme ve yaşadıkları coğrafaya uyum sağlama anlayışına sahiptir. Onun sonsuz istekleri yok. Bu zor koşullar altında bile bile tebessüm edebilmeleri hayatla ne kadar barışık olduklarının delili. Demek ki bu Afrikâ'nın değişim kaderi değildir. Afrikalı insan kendisiyle baş başa bırakılmış olsa belki batılı insanların yaşam düzeyine ulaşmayacak ama mutlu ve kimseye ihtiyaç duymadan bir hayat sürdüribilecektir.

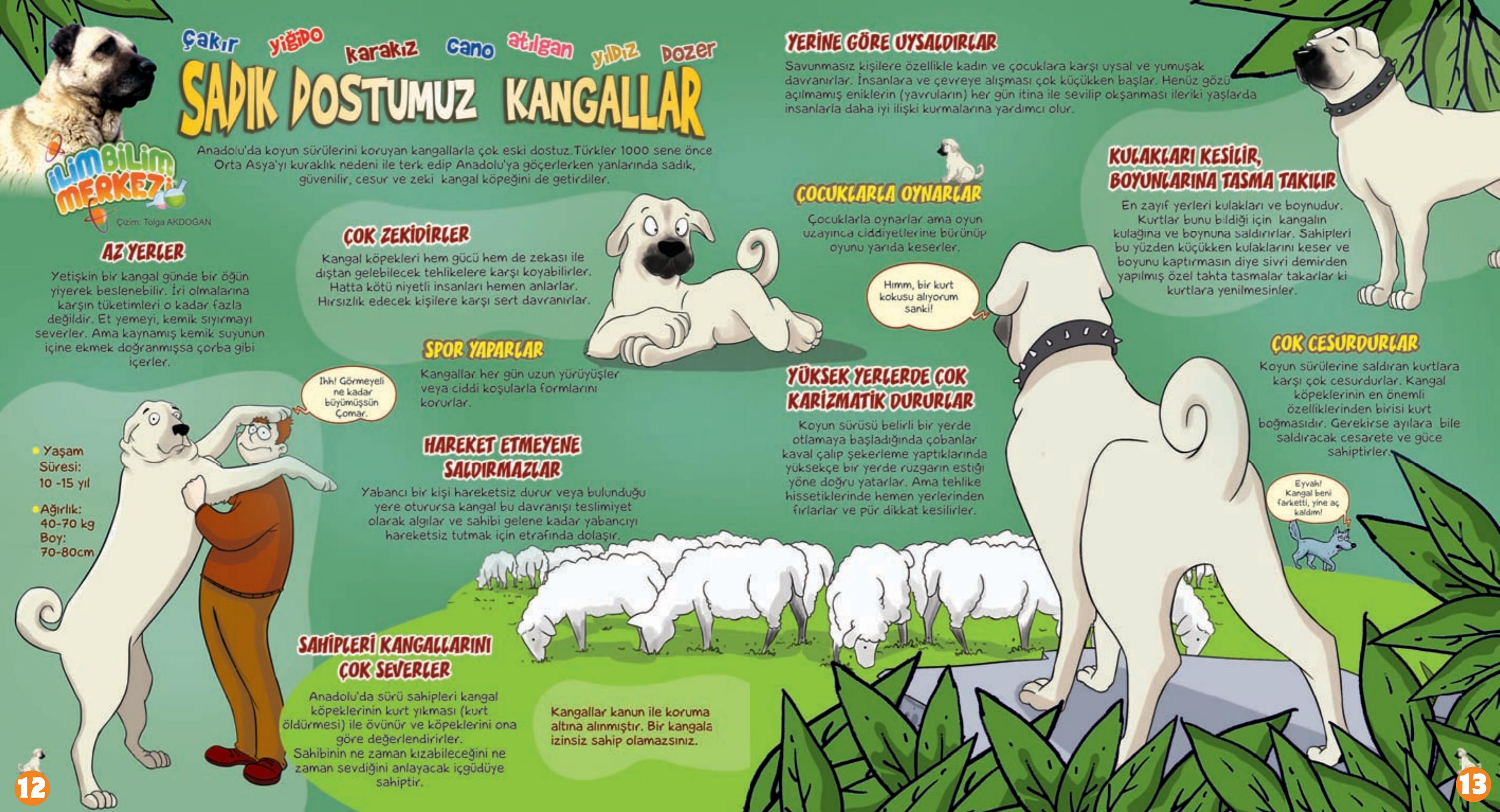
NELER YAPILDI?

Ülkemizden ve dünyanın bir kısım ülkelerinden bölgeye yardım ulaştırmadan önce 1 haftada 59 000 çocuk ölmekteydi. Somali de mültecilerin yaşadığı kamplara ziyarette feraketin boyutlarını bizzat gözlemledik. Bizi doktor olarak kamplardaki çocukların büyük bir kısmında açlık ve susuzluk sonucu (malnutrisyon) hastalıklar tespit ettik ve kurduğumuz hastane ile tedavilere başladık. Ayrıca hem Somali'de hem de Kop bölgesinde tespit ettiğimiz gıda, giyerek, temizlik, barınma ve eğitim ihtiyaçları o kadar fazlaydı gelen yardımın birkaç günü karşılıyacak kaldı. Çok daha fazla yardım ve hizmet götürmek gerekiyordu.

UZAKTAKI KARDEŞLERİMİZİ HİC ÜNUTMAYALIM

Yeni bir öğretim yılına başladık. Okula yeni başlamak, yeni bir sınıfta girmek elbette heyecan vericidir. Ama unutmamalıyız ki Somali'de ve Afrika'nın birçok bölgesinde bu heyecanı yaşamayan çocukların var. Yاردım kampanyalarında çocukların gayretleri bütün dünyayı etkiledi. En önemli yardım kuşkusuz çocukların יעקבasıdır. Çünkü o yardım, hiçbir çıkar ilişkisine dayanmamıyor. Bu ülkenin çocukların büyük bir milletin nesi olduğunu gösterdiler. Somali'deki bu insanların trajedisine kayıtsız kalmadılar. Şimdi de okul sıralarına oturdukları zaman Somali kardeşlerinin eğitimi için ne yapabileceklerini düşüneceklерimden eminiz. Bizi bir başkalarına huzuru bir huzerde huzuru bir hayat sürdürdüreceğimiz inanın bir toplumuz.

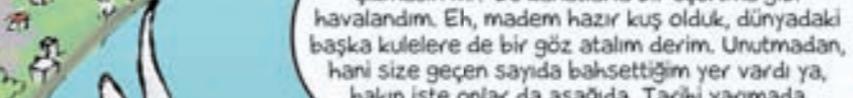
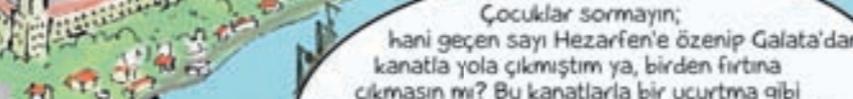

KULE CAM BAZI

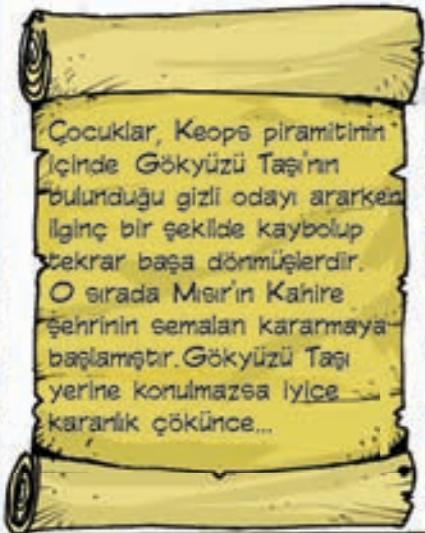
Ragip BULUÇ

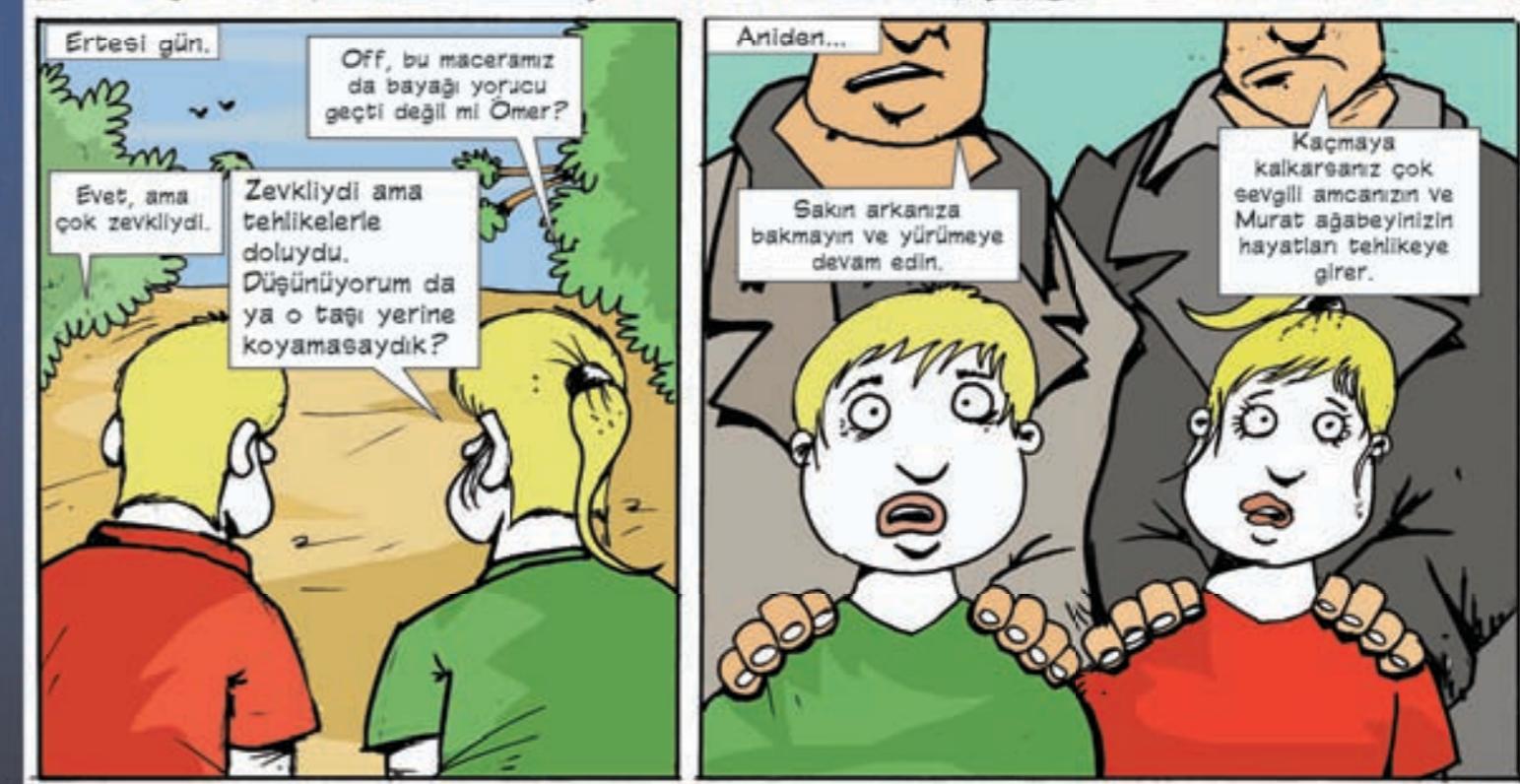

Fotoğrafcılar Kız Kulesini fotoğraflamayı çok severler.
Bir bänkta oturup ona baktığımızda içimizde çok güzel
duygular oluşur. Zaten pek çok şiirde, filmde bu güzellik
paylaşılmıştır. Kız Kulesinin korunmasıyla ilgili pek çok
efsaneler vardır. Ama benim artık başka kulelere
gitmem lazımdır. Bu efsaneleri kendiniz öğrenirseniz çok
sevinirim.

GİZEMLER DİYARINA YOLCULUK

ALTI HİKÂYE ÜSTÜ HİKÂYE

Yazan: Burhan EREN
Çizen: Derya İŞIK OZBAY

Adam, bir sabah uyandı ve elini yüzünü yıkamak için lavaboya gitti. Yüzünü yıkadıktan sonra her zamanki gibi aynaya baktı. Ama aynada hiç bir şey göremedi. Hâlâ uyanmadığını sanıp yüzünü tekrar yıkadı ve aynaya tekrar baktı. Ama değişen bir şey olmadı; aynada kendini yine göremedi. Duvarda gerçekten ayna olup olmadığını kontrol etti hemen. **Evet, ayna vardı; içerde ne var ne yok, her şeyi gösteriyor ama kendisini göstermiyor.**

Korku ve telaşla çıktı lavabodan. Doğruca yatak odasındaki boy aynasının karşısına geçti ve aynada kendisine baktı. Buradaki aynada da yoktu. Aynadan uzaklaştı, elini kaldırıldı, sağa sola hareket etti, seslendi. Ama aynada hiçbir şey değişmedi. Yatağı, yatağının başucundaki komodin, duvardaki askı, askıdaki kıyafetleri...

Odada daha ne varsa hepsi aynada görünüyor ama kendisi görünmüyordu. Dehşete düşmüş, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Çaresiz, yatağının bir köşesine ilgiş düşünmeye başladı. "Yoksa ben yok muyum?" dedi kendi kendine. Bu düşünce, onu daha da korkuttu. Toparlanıp giyindi ve sokağa attı kendini.

Var olup olmadığını test etmek için, sokakta karşılaştığı ilk kişiye yaklaştı ve "Hanımfendi, beni görüyor musunuz?" diye sordu. Yaşılı kadın, adama tuhaf tuhaf baktı ve "Görüyorum, ne var?" dedi. **"Yaşasın, varım, ben gerçekten varım!"** diye bağırdı adam. Yaşılı kadın ters ters baktı, "Bütün deliller de beni buluyor." diye söylenilip uzaklaştı adamın yanından. Adam var olduğuna öyle memnun oldu ki kadın kendisini terslemesine hiç kızmadı. Sevinçten, belki yaşılı kadınun ne dediğini duymadı bile...

***

"Güzel bir hikâyemmiş." dedi çocuk, başucunda duran babasına merakla bakarak. "Sonra ne olmuş aynada kendini göremeyen adama?" "Hikâyenin kalan kısmını yarın anlatırmış." dedi babası. "İyi ama meraktan uyuyamam ben, n'olur şimdi anlat." diye üsteledi çocuk. Babası, "Yarın erken kalkacağız, şimdi uyumana bak." dedi ve çocuğun yanında bir öpücüklük kondurup çıktı odadan.

***
Adam, televizyonda izlediği filmdeki daha ilk dakikalarda sıkılmıştı. Filmde, bir baba ile bir çocuğun hikâyesi hiç de komik gelmemiştir ona. Çünkü adam komik bir film izlemek ve gülmek istiyordu o akşam. Evet, doğrusunu söylemek gerekirse, babanın anlattığı hikâye ilgisini çekmişti. Fakat filmin kalan kısmında, babanın, aynada kendini göremeyen adamin hikâyesinin kalan kısmını anlatıp anlatmayacağı belli değildi. Çocuğu gerçekten erken mi uyutmak istiyordu yoksa uydurduğu hikâyede tikanıp kalmıştı da çocuğu kandırıyor muydu? Adam ikinci ihtimale inandı. Televizyonu kapatıp yerinden dovruldu...

***

Okuduğu hikâye kitabı tam burada bitiyordu. **Daha doğrusu hikâye tam burada yarılmıştı.** Çünkü ilk iki sayfası dolu olan kitabın kalan sayfaları bomboştu. Hikâyeyi özenle tekrar okudu ressam. Sonra kimi satırların altın çizerek, kimi satırların kenarlarına notlar alarak hikâyeyi bir kez daha okudu. Bu sefer işi, biraz daha zordu. Birbirinin içine geçmiş, üç hikâye vardı ve üçü de yarılmıştı. Hadi, ilk iki hikâyeyi yazarı yarılmış bırakmış, ama üçüncü hikâye, matbaa hatasıyla gerçekten kayıptı. **Şimdi, 'kayıp şeyler ressamı' olarak ona düşen görev, kitabı kayıp kısmını çizerek tamamlamaktı.**

Evet, 'kayıp şeyler ressamı' diye biliniyordu ressam. Çünkü birkaç yıldır, yaşadığı şehirde kaybolan şeylerin resimlerini çiziyordu. Böylece, hem kaybolan şeyleri bir biçimde bulmuş oluyor hem de ilginç bir koleksiyon hazırlıyordu. Bugüne kadar beş tablo yapmıştı. Resmini çizdiği şeyler değişti; soyut şeyler de vardı aralarında, somut şeyler de... Neşesini kaybetmiş bir adamin neşesini, savaşta bir kolunu kaybetmiş bir adamin kolunu, ayakkabısının tekini kaybetmiş küçük bir kızın ayakkabısını, yolunu kaybetmiş bir leyleğin göç yolunu, ömrünün yarısını tatsak olarak geçirmiş bir adamin hapiste kaybolan yıllarını... Koleksiyonunu tamamlayıp sergilediğinde, sergisini ziyaret eden sanatseverler kuşkusuz çok şaşıracak, resim eleştirmenleri kendisinden ve koleksiyonundan övgüyle söz edeceklerdi. İşinin bu kez gerçekten zor olduğunu düşündü ressam. **İlk kez bir hikâyenin kayıp kısmını çizecek, hikâyeyi tamamlayacaktı.**

Ama aynada hiçbir şey göremedi. Hâlâ uyanamadığını sanıp yüzünü tekrar yıkadı ve aynaya tekrar baktı. Ama değişen bir şey olmadı; aynada kendini yine göremedi. Duvara gerçekten ayna olup olmadığını kontrol etti hemen. Evet, ayna vardı; içerde ne var ne yok, her şeyi gösteriyor ama kendisini göstermiyordu...

Boş tuvalin karşısına geçti, birkaç farklı renk boyayı karıştırıp firçasına bir miktar aldı ve koleksiyonun altıncı tablosunu yapmaya başladı...

***

Gece neredeyse bitmiş, uzaktan ilk horozların sesi gelmeye başlamıştı. **Yazar, kalemi defterin üzerine bırakıp "Kayıp Şeyler Ressamı" başlıklı hikâyesini yazmaya burada ara verdi.** Oturduğu sandalyede geriye yaslanıp düşünmeye başladı. Birbirinden garip bir sürü şey olacaktı yeni yazdığı bu hikâyede. Hikâyenin kahramanı olan ressamın başına, okuyucuya şarşıracak ilginç şeyler getirmeyi tasarlıyordu. Yazar, hikâyesinin kalan kısmını ertesi gün yazmak üzere, çalışma masasından kalktı ve hazırlanıp yatağına uzandı. Bir süre sonra da uykuya daldı.

Uykusunda tuhaf bir rüya gördü.

Yazar, rüyasında bir sabah uyanı ve elini yüzünü yıkamak için lavaboya gitti.

GEÇMİŞ ZAMAN İÇİNDE

Ülkemizin ilk atom fiziği mühendisi ve Üsküdarlı bir gönül adamı. Saygı ve muhabbetle anıyoruz...

Ahmed Yüksel
Özmen

BU DÜKKÂNDA FAYDASIZ HİC BİR ŞEY YOK

Kutu Kutu İçinde, Kutular Dükkan İçinde

Türlü türlü şifalı bitkiler, boyalar, baharatlar, gül suyu ve sirke şişeleri, şimşir kaşıklar, çengelli iğneler, çuvaldzılar ve çamaşır lastikleri, sapan lastikleri, topaçlar, rengarenk renkli kutular, açılır kapanır tahta metreler, duvar ustası şakulleri, erkek ve kız bebekler için sübekler, jiletler, tıraş makineleri, nazar boncukları, diş macunları, maşallah yazılı sunnet nazarlıklar, firdöndüler, ayakkabı çekereleri, gaz lambaları, fitilleri, Hint yağı sabunları, çamaşır ipleri, köpek tasmaları, koyn kuzuçüngirakları, haşarat ilaçları, itriyatlar, tesbihler, takkeler, cenaze kefen bezleri ve daha bir sürü akla gelmediğ seyler satılırdı.

Benim Güzel Semtüm

Yarım asır öncesinin Üsküdar'ı gürültüsüz, âsude* bir belde* idi. Nüfusu ancak kırk bin kişi civarıydı. Sabahları hemen her mahallede önce bülbüller şakır, akabinde de horozlar öterdi.

Cocuklar Tanıdım

Bu dükkan'a gelenler yalnızca müşteriler değildi. Dükkan zamanın bazı meşhur sanatkârlarının, ariflerinin*, sırlı sofilerinin* ve meşayihinin* sohbet ve muhabbet etmek üzere sürekli uğradıkları bir yerdi. Adeta akademi gibi bir şeydi. Bilhassa cumartesi günleri öğleden sonra bu birkaç metrekarelik yere 7-8 kişinin toplanıp sohbet ettiği olurdu. Bu dükkan nice manevi sohbetlerin, nice dostlukların, nice hayırların, nice himmetlerin* sebebi ve mihveri*, benim de manevi eğitimimin ve kültürümün en mühim kaynaklarından biri olmuştur.

DÜKKÂN SÖZLÜĞÜ

Attâr: Şifalı bitkiler satılan yer. **Meczup:** Biraz deli, biraz veli. **Müdadim:** Bir yere devamlı olarak gidip gelen kimse. **İtriyat:** Güzel kokular. **Arif:** Bir şeyi fazlaca düşünmeden hemen anlayan olgun kişi. **Sofi:** Dervîş gibi alçak gönüllü. **Meşayih:** İnsanları manevi olarak eğitebilen olgun insanlar. **Himmet:** Maddi - manevi yardımlar. **Mihver:** Merkez, önemli yer. **Âsude:** Rahat, sakin, huzurlu. **Belde:** 24 Yer.

Üç yaşından itibaren tam 53 sene bu "Attâr Dükkanının" müdavimi oldum. Dükkanın sahibi Saim Efendi amca ile babam çok iyi dosttu.

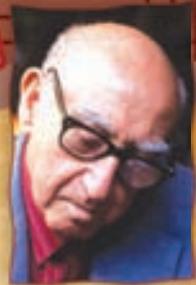
Besmeleyle tezgâh açıp ebru yapan kişiyiz, Fırça ile su üzerinde hüner satan kişiyiz, Ostadımız Özbek Şeyhi, hem Necmeddin Hoca'dır, Büyüklere boyun kesip, aska tapan kişiyiz.

Film Gibi İzledim

Saim Efendi'nin dükkanı, cephesi 3 metreyi bulmayan iki katlı kâğıt bir yapıydı; derinliği de herhalde 5-6 metre vardı. Buraya girenler, sıralarını camekanlı bir tezgâhın önünde beklerlerdi. Ben burada olup bitenleri tezgâhtan izledim.

Sairler ve Şiirleri

FAZIL HÜSNÜ DAĞLARCA

RAHATLIK

Sen büyüğün vakit çocuğum,
Yine uykular havuzda dib'e gidecek.
Havuzlarda kaybolan uykular gibi,
Yine çocukların mektebe gidecek.

Sen büyüğün vakit çocuğum,
Yine göklerden mavi gölgeler inecek yere.
Toprağı nurlandıran mavi gölgeler gibi,
Yine çocukların gülümseyecek, askerlere.

Sen büyüğün vakit çocuğum,
Yine meltemler geçecek denizlerden.
Denizlerden geçen meltemler gibi,
Yine çocukların olacak, rahatlık veren.

ÇOCUK KUŞ

Bir kuştu, alli alli bir kuş.
Her tüyüne bir çiçek bağladılar, uçmadı o.
Bir kuştu, mavili mavili bir kuş.
Her tüyüne bir boncuk bağladılar uçmadı o.
Bir kuştu, yeşilli yeşilli bir kuş.
Her tüyüne bir çocuk kordelasi bağladılar. Uçtu o.

Sen büyüğün vakit çocuğum,
Yine çiçekler açacak dallarda.
Dallarda açan çiçekler gibi,
Yine çocukların uyuyacak masallarda.

Geceleri
başka bir yaşamın beni
çağırdığını duyarak
uyanıyorum. Bu başka
yaşam şöridir.

ESERLERİ

Kitapları: Havaya Çizilen Dünya (1935), Çocuk ve Allah (1940), Daha (1943), Çakır'ın Destanı (1945), Toprak Ana (1950), Açı Yazi (1951), Âsû (1955), Türk Olmak (1963),
Gezi: Mevlânâ'da Olmak (1958),
Haydi (1968), Horoz (1977), Nötron Bombası (1981), Uzaklara Giyinmek (1990), Dildeki Bilgisayar (1992).

HAYATI

1914'te İstanbul'da doğdu.
Çocukluğu Konya'da geçti.
Adana ve Tarsus
ortaokullarında öğrenim
gördükten sonra İstanbul'a
geldi. Kuleliye yazıldı.
1933'te Harp Okulunu
bitirerek orduya katıldı.
1950 yılına askerlikten
ayrıldı. Çeşitli devlet
kuruluşlarında çalıştı.
Daha 13 yaşındayken bir
gazetenin öykü yarışmasını
kazanan Dağlarca,
sonradan şaire döndü ve
1933'te "Yavaşlayan
Ömür" adlı şiiri "İstanbul
Dergisi"nde yayımlanınca
yazın alanına girdi. Şiirleri
Fransızca, İngilizce,
Almanca ve başka birçok
dile çevrilmiştir. Kendi
dünyasında yaşayan, az
konuşan, kalabalıklardan
uzak duran Dağlarca,
çocuklar için yüzlerce şiir
yazdı. 15 Ekim 2008'de
aramızdan ayrıldı.

